

мно. Ако не се залюбихъ у нея, то бѣше защото имаше други любовникъ, у когото бѣше се влюбила: ако не бѣше това, тежко и горко на мене!

Нъ макаръ човството, което направи да се роди у мене и да не бѣше това дѣто го наричатъ любовь, съгласявамъ се обаче че бѣше близо до това. Желаяхъ да бжде честита, да сполучи да се ожени за оногози дѣто ѝ харесваше, никакъ не завиждахъ, нѣмахъ никакво съмнѣние ако и да е можяла да ме люби. Нъ като чюяхъ да се отворижтъ вратата, сърдцето ми туптеше, защото се надѣвахъ, че туй ще бжде Занзе, и като не бѣше тя, тежко ми бѣше; напротивъ, като я виждахъ, сърдцето ми туптеше по-силно, и се зарадвахъ.

Колкото за родителитѣ ѝ, тѣ вече имахъ добро мнѣние за мене, и, като познавахъ сичката страсть, която осѣщаше за одного другиго, не ги бѣше грижа да я оставятъ да иде да ми носи кафето, сѣкоги сутрина, а по нѣкоги вечерь.

Откровенността ѝ и любезната ѝ готовность я правяхъ привлекателна. Казваше ми:

« Истина че обичямъ другиго. Обаче на драго сърдце оставамъ съсъ вашя милость, и като нѣма любовникътъ ми дотегнува ми на сѣкждѣ, освѣнь тука.

« — Знаете ли защо?

« — Не знамъ.

« — Ще ви го кажѣ: защото ви оставамъ да говорите за любовникътъ си.

« — Това може да бжде. Нъ и за това, ви толкоес почитамъ!

Горкото момиче! имаше любезната погрѣшка да ми олава сѣкоги ржцѣтъ, да ги стиска, и не гледаше че това, и ми харесваше, и ме смѣтяваше.